

РЕШЕНИЕ

№ 4753

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9408** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на П. Д. Д. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] срещу Отказ № 227000-12052/09.09.2021 г. на началника на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР по заявление с вх. № 136700 - 1554/18.08.2021 г. до началника на ОЗ РУ „Полиция“ - СДВР, с което жалбоподателят е поискал издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие.

С жалбата се навеждат твърдения за неправилност и необоснованост на оспорвания административен акт като издаден в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че отговаря на изискванията по чл. 58 от ЗОБВВПИ за получаване на исканото разрешение, а освен това има основателна причина – за самоотбрана поради естеството на неговата работа. Моли съда да отмени атакувания Отказ № 227000-12052/09.09.2021 г. на началника на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Не претендира разноски по делото.

Ответникът - началник на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР, се представлява по делото от

юрк. Х., който оспорва жалбата, като намира оспореният административен акт за правилен и законосъобразен, издаден от компетентен орган и надлежно мотивиран. Представя писмени бележки с подробно изложени аргументи. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното от фактическа страна:

Със заявление с вх. № 136700 - 1554/18.08.2021 г. до началника на ОЗ РУ „Полиция“ - СДВР жалбоподателят е поискал разрешение за придобиване чрез закупуване на един брой късоцевно огнестрелно оръжие, като причина за закупуване е посочено „носене, самоотбрана“. Към заявлението жалбоподателят приложил: свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение, удостоверение от Национална следствена служба; удостоверение за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие и диплома за завършено средно образование.

Съгласно докладни записки от 24.08.2021 г. на инсп. С. Д., от 25.08.2021 г. на мл. ПИ Б.Ц. и от 28.08.2021 г. на мл. ПИ Група „КОС“ С.Е. за П. Д. е направена справка в ЦИС „Полиция – КОС“, като е посочено, че лицето живее на посочения от него адрес, няма въведена информация, не са извършвани проверки по чл. 9, ал. 2 от Заповед рег. № I-32263/12 г. на МВР; няма сигнали и оплаквания от граждани, не е давал поводи за оплакване в полицията и се ползвал с добро име сред съседите си. Посочено е, че лицето не е криминално проявено и нямало информация да поддържа близки или приятелски отношения с лица от криминалния контингент.

С писмо изх. № 227000-11565 от 27.08.2021 г. началникът на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР е изискал от жалбоподателя да посочи основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие на основание чл. 76, ал. 3, т. 3 от ЗОБВВПИ, като същият е уведомен, че с оглед на изложеното започва процедура по отказ по подаденото от него заявление. На 01.09.2021 г. - в указания в писмото 7-дневен срок, Д. се е явил в приемната на ОЗ РУ – СДВР и представил ръчно написано възражение във връзка с процедура по отказ за придобиване на огнестрелно оръжие.

С докладна записка от 07.09.2021 г. на мл. ПИ Група КОС Г. Г. е предложено да бъде разгледано възражението по компетентност.

Въз основа на горното е постановен оспореният в настоящото съдебно производство Отказ № 227000-12052/09.09.2021 г. на началника на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие. Изложени са мотиви, че твърденията относно естеството на работа на Д., заради която се прибирал въкъщи през цялото време на денонощието или излиза, бил неоснователен, тъй като ако лицето изпълнявало служебните си задължения на позиция, за която той и /или/ работодателят му смятат, че се изисква да притежава огнестрелно оръжие, работодателя е този който, ако прецени, че е необходимо би могъл да подsigури на лицето оръжие за служебни цели. Издаването на разрешения за служебни цели било подчинено на различен режим. Условието, при които се издават такива разрешения са регламентирани в чл. 76, чл. 80, чл. 81 на ЗОБВВПИ. Относно това, с оглед твърденията на Д., че се налага да пренася парични средства и ценни вещи е посочено, че същото е съотносимо към „Закона за частната

охранителна дейност" раздел 7 „Охрана при транспортиране на пратки или товари", където е посочено как се организира транспортирането за предотвратяване и пресичане на противоправни посегателства върху пари, ценни книжа, благородни метали, произведения на изкуството или др.

Административният акт е връчен на жалбоподателя на 10.09.2021 г. Жалбата срещу него е подадена директно до съда на 20.09.2021 г.

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна, при наличието на пряк интерес от оспорване и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният отказ е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, който текст предвижда, че началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му. Представени са писмени доказателства, от които се установява компетентността на органа – Заповед № 513з-7499/27.08.2021 г. на директора на СДВР и Удостоверение рег. № 513р-86219/07.10.2021 г. от отдел „Човешки ресурси“ към ОЗ РУ – СДВР. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в отказа се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорените административни актове обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени в мотивната част на актовете, доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването им норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. В ал. 3 от с.з. са посочени признатите от закона граждански цели за притежание на огнестрелни оръжия - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и оръжейна сбирка и като реквизит за театрални, филмови и други постановки, като са въведени определени ограничения на вида на оръжието с оглед на целта. Жалбоподателят не е обосновал в административното производство, необходимостта си от придобиване на огнестрелно оръжие – късоцевно оръжие за самоотбрана. Съгласно чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗОБВВПИ е посочено, че огнестрелни оръжия за самоотбрана са късоцевни огнестрелни оръжия - пистолети и револвери с дължина на цевта до 30 сантиметра и до 50 броя боеприпаси за всяко огнестрелно оръжие.

Законовите предпоставки за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие по реда на чл. 50 и сл. от ЗОБВВПИ са две групи – положителни и отрицателни, изчерпателно изброени в чл. 58, ал. 1 от закона, тоест такива, които

следва да са се реализирали в обективната действителност по отношение на заявителя – като навършено пълнолетие, и такива, които при наличието си са пречка за издаване на разрешението – като психическо разстройство.

В конкретния случай, за да постанови обжалвания отказ, Началникът на ОЗ РПУ е приел, че не са посочени обстоятелства, от които да е видно, че оръжието е необходимо на жалбоподателя за самоотбрана и опазване на личното му имущество. Ето защо се е възползвал от правомощията си по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ и е отказал да издаде исканото разрешение.

Съгласно нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ (за самоотбрана) е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие.

Видно от изложените в процесния отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие от физическо лице мотиви, такава основателна причина не е посочена макар и за целта да е дадена допълнително възможност на заявителя да прегледа материалите по преписката и на основание чл. 34, ал. 3 от АПК да изрази допълнително становище по събраните доказателства за необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие. АО правилно е преценил и изложил мотиви в тази насока, че заявената претенция от жалбоподателя да се самоохранява и защитава себе си с огнестрелно оръжие, не е обоснована по категоричен начин, че съществува такава опасност върху именно неговия личен начин на живот, здраве и имущество, което да налага ползването на лично огнестрелно оръжие за сочените граждански цели съгласно чл. 6 от ЗОБВВПИ. Правилен е и извода на АО, че в случай, че му е необходимо оръжие за служебни цели, то разрешение за същото се издава на ЮЛ - работодател.

В хода на административното производство от жалбоподателя не е посочено някакво конкретно основание, нито пък са ангажирани доказателства. Твърденията на жалбоподателя, че оръжието му е необходимо с оглед извършваната от него работа не е основание за издаване на разрешение за закупуване на късоцевно оръжие. Правилни и законосъобразни са изводите на административния орган, че издаването на разрешения за служебни цели са регламентирани в чл. 76, чл. 80, чл. 81 на ЗОБВВПИ и същите са подчинени на различен режим различен от този предвиден в чл. 6, ал. 3, т. 1 на ЗОБВВПИ.

В действителност трудовата заетост на касатора като охранител, би могла да наложи ползването на огнестрелно оръжие, но посочените мотиви в тази насока не могат да се приравнят към гражданските цели посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ, на които се

основава искането на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният административен акт - Отказ за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие № 227000-12052/09.09.2021 г. на началника на ОЗ РУ „Полиция“ - СДВР, се явява издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, без да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските в производството:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати на ответника сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III-то отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Д. Д. ЕГН: [ЕГН], от [населено място], [улица] срещу Отказ № 227000-12052/09.09.2021 г. на началника на ОЗ РУ „Полиция“ – СДВР по заявление с вх. № 136700 - 1554/18.08.2021 г. до началника на ОЗ РУ „Полиция“ - СДВР, с което П.Д. е поискал издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА П. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столична дирекция на МВР сумата от 100 /сто/ лева, представляващи разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: